

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-165/13

Stanislav Gross

v.

Hauptzollamt Braunschweig

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof)

„Daně — Směrnice 92/12/EHS — Články 7 až 9 — Obecný režim pro výrobky podléhající spotřební dani — Výrobky, které byly v některém členském státě propuštěny pro domácí spotřebu a skladovány pro obchodní účely v jiném členském státě — Daňová povinnost držitele těchto produktů, který je nabytí v členském státě určení, ke spotřební dani — Nabytí po vstupu“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 3. července 2014

1. *Daňová ustanovení — Harmonizace právních předpisů — Spotřební daně — Směrnice 92/12 — Povinnost ke spotřební dani, která má být stejná ve všech členských státech — Zamezení dvojím zdaněním*

(*Směrnice Rady 92/12*)

2. *Předběžné otázky — Pravomoc Soudního dvora — Určení relevantních prvků unijního práva — Přeformulování otázek*

(*Článek 267 SFEU; směrnice Rady 92/12*)

3. *Daňová ustanovení — Harmonizace právních předpisů — Spotřební daně — Směrnice 92/12 — Výrobky, které byly v některém členském státě propuštěny pro domácí spotřebu a skladovány pro obchodní účely v jiném členském státě — Osoba přijímající výrobky — Výrobky nacházející se postupně v držení několika držitelů — Povinnost každého držitele ke spotřební dani*

(*Směrnice Rady 118/33, čl. 33 odst. 3, a směrnice Rady 92/12, čl. 7 odst. 3 a čl. 9 odst. 1*)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 17)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 20)

3. Když čl. 7 odst. 3 směrnice 92/12 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani výslovně stanoví, že „osoba přijímající [dotčené] výrobky pro použití“ může být plátcem spotřební daně z výrobků, které jí podléhají, propuštěných pro domácí spotřebu

v jednom členském státě a držení pro obchodní účely v jiném členském státě, je třeba toto ustanovení vykládat v tom smyslu, že nacházejí-li se výrobky postupně v držení několika držitelů, je osobou povinnou ke spotřební dani každý držitel dotčených výrobků.

Restriktivnější výklad, přiznávající postavení osoby povinné ke spotřební dani pouze prvnímu držiteli dotčených výrobků, by byl v rozporu s účelem směrnice 92/12. Podle ní totiž nesmí přesun výrobků z území jednoho členského státu na území jiného členského státu vést k systematické kontrole vnitrostátními orgány, která by mohla narušit volný pohyb zboží uvnitř Evropské unie. Takovýto výklad by tudíž znejistil výběr spotřební daně dlužné při přechodu některé z hranic v Evropské unii.

Tento závěr podporuje i čl. 33 odst. 3 směrnice 2008/118 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12, který zjednodušuje obsah článku 7 směrnice 92/12, přičemž nadále odkazuje pouze na osobu „které bylo zboží dodáno v jiném členském státě“.

Z výše uvedeného vyplývá, že čl. 9 odst. 1 směrnice 92/12 ve spojení s článkem 7 této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že uvedené ustanovení členskému státu umožňuje, aby jakožto plátce spotřební daně určil osobu, jež má na daňovém území tohoto členského státu v držení pro obchodní účely výrobky podléhající spotřební dani, které byly propuštěny pro domácí spotřebu v jiném členském státě, a to i v případě, že tato osoba nebyla první držitelkou těchto výrobků v členském státě jejich určení.

(viz body 25–28 a výrok)